

හිතවත්තී...

"ජලීස් පුටි යුවර් හැන්ඩ්ස් ටුගෙදර්..ඇන්ඩ් වෙල්කම්...මිස් නිලැසි සවින්ද්‍යා ි රත්නායක..."

සාරි එකේ ඉස්සරහ රැල්ලක් අතෙන් හදන ගමන් මන් දුටුවා
තරම් වේගෙන් ඇවිදගෙන ගියේ ස්ටේෂි එකට....

මට ඕනිඋනේ කොහොමහරි මේ කෙහෙම්මලෙන්
ගැලවෙන්න....රෙඩි වෙලා ආව කතාව පුලුවන් තරන් ඉක්මනින්
ඉවර කරල මෙතනින් යන්න...

අනිත් මිනිස්සුන්ගෙ දේවල් හොයන...මනුස්සයෙක්ට පාඩුවේ
ඉන්න බැරි...ඒවගෙ ඇදම හොයන මිනිස්සුන්ගෙන් පුලුවන් තරන්
ඇතට යන්න...

මගෙ කම්හර්ටබල් zone එක ඇතුලෙ ඉදගෙන මේ කෙහෙම්මල්
සාරිය ගලවල ලූස් ඇදුමක් ඇදන් ටේකවේ එකකින් මොනාහරි
බඩට දාගෙන හොදට නිදාගන්න....

ඉතින් මගේ කතාව මට පුළුවන් හොඳම විදියට කරල ඉවර කරල
ආපහු මන් ඉදපු ටේබල් එකට ඇවිත් ඉදගෙන මන් අතට ගත්තේ
හැමෝටම ලස්සනට ප්‍රේමයින් කරල දීල තිබුණු මේ සෙරමනි එකේ
ඇපේන්ඩා එක...

තව ඉවෙන්ට් දෙකකට පස්සෙ ස්තුති කතාවයි ඊට පස්සෙ
යන්තන් මේක ඉවරයි...

මේක අවෝඩ් සෙරමනි එකක්...මන් මෙනතට ආවෙ ඉන්වයිටඩ්
ගෙස්ට් ලගෙන් එක්කෙනෙක් විදියට...

ගොඩක් අය කියන විදියට මන් හොඳ ගමනක් ඇවිත් ලස්සන
තැනක් හදාගත්ත ගැනු ලමයෙක්....

මන් මේ වෙනකොට මගේම බිස්නස් කන්සල්ටින් කම්පැනි
එකක අයිතිකාරයෙක්...

ඉතින් හැමෝටම අනුව මන් විශේෂයි...

ඒත් මට ඕනෙ උනේ ඇත්තටම හැමකෙනෙක්ගෙන්ම
හැන්ගෙන්න...කොහොමටත් මට කාත් එක්කවත් පරිසනල්
ලයිෆ් එකට සම්බන්ධ කිසිම දෙයක් නෑ...

කොටින්ම මට මන් විතරයි....ඒක තමයි මට කම්පර්ටබල්
විදිය...ඉතින් මන් කොහෙත්ම කැමති උනේ නෑ තව කෙනෙක්
මගෙන් ඕනවට වැඩිය ජරොශ්න අහනවට...මන් එක්ක කතා
කරනවටකොටින්ම බිස්නස් එක ඇතුලෙදි ඇරුනම කවුරුත්
එක්ක වෙන කිසිම දෙයක් සම්බන්ධව මුතුත් කතා කරන්න වත්
මන් කැමති නෑ....

ඉතින් මේ කෙහෙම්මල් උත්සවේ මට ජේන්න බෑ...

"හලෝ...මිස් රත්නායක...මන් මෙතනින් ඉදගන්නද...?"

"හලෝ... මිස් රත්නායක එක්ස්කියුස් මී..."

"ඔව් කියන්න..."

ස්ටේජ් එක දිහා බලන් ඉදපු මම දැන් මේ මට කතාකරන හිපාටුව
දිහා හැරෙන්නැතුව ඇහෙන්නෑ වගෙ හිටියට මේ මනුස්සය
මෙතනින් යන්නෙ නෑ වගේ නිසා එයා දිහා බැලුව...

"හලෝ මිස් රත්නායක...මන් වික්රමබාහු...මහේන්ද්ර? වික්රමබාහු..."

ඇයි ඇත්තට මේ මනුස්සය මෙව්වර හලෝ කියන්නේ...

"ඇත්තටම ඔයාව මන් ඇප්ට්වගියේට කරන්නම ඕනෙ මිස් රත්නායක..."

"ඇත්තටම ඔයාගෙ වයස කීයද දැන්...මන් මේ අහන්නෙ ඔයා තාම පොඩි කෙනෙක් වගේ..."

"මේ තරන් ඉක්මනට අපේ මේ ෆිල්ඩ් එකේ මෙව්වර දුර ආව එකනන් ලොකු දෙයක් ඇත්තටම..."

"ඇත්තටම....ඔයා එහෙම හිතනවද...තැන්ක් යු එහෙනම්...."

එහෙම කියල මන් ආපහු ස්ටේෂ් එක දිහාව බැලුවෙ එයාගෙ කරදරේ ඉවරයි කියල හිතාගෙන....

ඉවරයි කිව්වට තාම ඉවර නෑ වගේ...

"ඇත්තටම මිස් රත්නායක මන් මේ ආවේ අද රූට පොඩි පාර්ටි එකක් තියෙනව ඒකටත් ඉඳලම යන්න කියල ඔයාටත් ඉන්වයිට් කරන්නත් එක්කමයි...."

"අම්...සොරි...ඇත්තටම මට ඒකට එන්න වෙන්තෙ නෑ..."

"අයියෝ ඔයා එන්නම ඕනෙ ඒකට...අපේ අවොඩ්ස් ගත්ත අයයි ගෙස්ට්ලයි ඉන්නෙ ජලීස් එන්න...ඔයාට අද රූට වෙන මුකුත් ඉන්විටේශන්ස් නෑ නේද මිස් රත්නායක..."

නයිස්...ඇයි ඇත්තටම මෙහෙම වද දෙන්නෙ....මන් අහන්නෙ බෑ කිව්වම පාවුට්ට ඉන්න බැරි

"අයිම් සොරි..."

"ඔකේ දෙන්....ඒක නෙමේ ඇත්තටම ඔයා තාම මැරි කරල නැහැනෙ මිස් රත්නායක ඔයා වගේ ලස්සනක් පර්සනැලිටි එකක් තියෙන කෙනෙක්ට මැරි කරන්න කෙනෙක් ඉන්නම එපැයි...එහෙම කවුරුත් ඉන්නවද....?"

හයියෝ මේ මිනිහට මොලේ අමාරුවද දෙවියනේ...ඇයි මේ මිනිහ මෙහෙම කියවන්නේ...

"සොරි මිස්ට් අම්...මොකද්ද ඔයාගෙ නම....?"

"මට මහේන්ද්ර අ කියන්නකො.."

"හරි මහේන්ද්ර ම...අයිම් සොරි..ඒත් මන් මගෙ ස්පීච් එක කරන්න...ඒ නිසා මන් මෙතන ඉන්න එකේ තේරුමක් නෑ...සෝ මන් යනව එහෙනම්..."

ෆෝන් එකයි වොලට් එකයි අරගෙන කා එකේ කී එක ගන්න ගමන් මන් එලියට ආවෙ මෙතනින් ගැලවිලා ගෙදර යන්න පුලුවන් වෙච්ච එකට සතුටෙන්...

මගෙ අපාර්ට්මන්ට් එක පොඩි එකක්...මේක තමයි මගෙ ප්ලේස්
එක...මන් නටන සින්දු කියන අඩන කැගහල හිනාවෙන මන් මේ
ලෝකෙ කැමතිම තැන....

ඇත්තටම කනෙක්ෂන් අඩු තරමට බැදීම් අඩු තරමට අනිත්
අයගෙ ජීවිත ගැන නොදන්න තරමට මන් හිතන්නෙ ප්රචශ්න
අඩුයි....

ඉතින් මෙහෙ ඉන්නෙ මමයි මගෙ ඇදයි මේසෙයි ලැප් එකයි
කිවන් එකේ බඩුයි විතරයි...එකෙනුත් කටක් තියෙන එකම
කෙනාත් මම....

ඉතින් මෙතන තමයි මන් මුලු ලෝකෙන්ම සතුටෙන් ඉන්න
තැන...

මන් බැදීම් කියන්නෙ ආදරේටම නෙමේ....යාලුකම්...ඇදුනුම්කම්
මේ ඕනිම දෙයක්....

තව කෙනෙක්ගෙ දෙයක් නොදන්න තරමට තව කෙනෙක්ගෙ
ප්රකශනයක් නොදන්න තරමට ඉතින් ලේසියිනෙ...ඒව විසදන්න..

එයාල සනසන්න...විසදෙනකන් බලන් ඉන්න එයාලට හයිට
ඉන්න...

මන් ඒවට කැමති නෑ...කැමති කාලයක් තිබ්බ....ඒත් දැන් නෑ...

මගේ ජීර්ණ වලටත් මට මන් ඇති...මගේ සතුට moments වලටත්
මට මන් හොඳටම ඇති...

සින්දුවක් කිය කිය වොග් එකකුත් දාල පිපාම එකකුත් ඇදගෙන
බාතෘම් එකෙන් එලියට ආවෙ අපාර්ට්මන්ට එකේ හැටි
බලනගමන්..

ගන්න දෙයක් නෑ...ඇදුන් එකතු වෙලා එකක්වත් වොග්න් මැගින්
දාල නෑ...නයිස්....

කිවන් එකට ගියෙ මොනාහරි කනවද කියල බලන්න....

ඌරි ජ් එකෙම් සැලඬි කප් එකක් එලියට ගත්තෙ ඒක දාන්න
මොකක් හරි ජලේටි එකක් හොයන ගමන්...ඒක මන්
සුපර්මාර්කට් එකකින් ගත්ත එකක්...ඉතින් ඒ සැලඬි එක තාම
තිබ්බෙ ඒකෙ පැකින් එකේ තිබ්බ ජලාස්ටික් කප් එකේ...ජලේටි
එකකට දාන් වැදගත් විදියට කනව කියල බැලුවෙ....

හෙ හේ...වෙරි නයිස්....කාපු බීපු සේරම භාජන සින්ක්
එකේ...හෝදල නෑනෙ ඉතින්...හෙ හේ...

මට කියල මහ ලොකු භාජන ගොඩක් නෑ දෙකයි
තුනයි...කම්මැලි කමට එකක් අරන් කාල සින්ක් එකට
දාල...රිලග සැරේට තව එකක කාල එකත් එහෙමම දාල...දැන්
එකක්වත් නෑ...

මේව මට පුරුදුයි මෙයාලා...කොහොමත් සතියකට දෙතුන්
සැරයක් මෙහෙම වෙනව...හෙ හේ....

සැලඬි ඩිරෙෂින් ටිකක් හලාගෙන හැන්දකුත් හොයන් ඇදෙන්
ඉදගත්ත....

මට ඉතින් ඔය කන්න වෙන වෙන තැන් නෑනෙ...

මොකෝ සෝෆා ඩයිනින් ටේබල් තියන්න මාත් එක්ක කන්න
මොකෙක්වත් නෑනෙ...මන් විතරයිනෙ...ඇදෙන්ම ඉදගෙන
කන්න ගත්ත...

ඇදක් කිව්වට මේක ලොකු මහත මෙට්ටයක්....මන් ඉන්න රූම
එකේ එක සයිඩ් එකක ලොකු වින්ඩෝ එකක් තියෙන්නෙ....එක
ගොඩක් පහලට තියෙනව....ඉතින් මෙට්ට්ස් එක බිම තිබ්බම ඒකෙ
ඉදන් මට මුලු නගරෙම ජේනව...සන් රයිස් එක ජේනව සන්සෙට්
එක ජේනව...ඕන නම් කර්ටන් දාන්නත් පුලුවන්....

ඉතින් මේ ෆිලින් එකට මන් ආසයි...මිනිස්සු කලබලේ
දුවන...වාහනවල ලයිට් පත්තුවෙන...වටේ පිටේ බිල්ඩින් වල
ලයිට් නිවෙන පත්තුවෙන කලබලකාරී ලෝකෙ දිහා..බලන්
ඉන්න...

ඒ ලෝකෙ කෙනෙක් නොවී දුර ඉදන් රිලැක්ස් එකේ කකා බිබි
බලන් ඉන්නකොට දැනෙන කුරිරු ෆිලින් එක විදින්න මන් හරි
ආසයි....

කාල එහෙමම කර්ට්නුත් වහල දාල මියුසික් එකකුත් ජ්ලේ
වෙන්න දාල ලයිට් සේරම ඕග් කරල දාල ඇදට පැත්තෙ
නිදාගන්න...

ශීට් සේරම හොදට පොරවගෙන මුලු ඇග වටේම ඔතාගෙන
කොට්ටත් පුලුවන් තරන් බදාගත්තෙ හොද නින්දක් දාන්න...

අද ඉරිදා...යන්නන් සතියක් තිස්සෙ වැඩවල හිරවෙලා ආර්ත
දවසක්....

ආර්ත කිව්වට මේල්ස් වෙක් කරන්න වගේ එක එක වැඩ ගොඩක්
උදේම ලියන්න ගත්ත වු ඩු ලිස්ට් එකට පිරෙන විදිය දැක්කම
නම් හිතට සැහෙන අමාරු උනා....

රියෙ රූ ජරොහජෙක්ට් එකක වැඩ කර කර ඉදල ඒ අස්සෙම නින්ද
ගිහින් මන් මේ නැගිට්ටෙ මේසෙ ඉදලමයි...

හම්මෝ...රියෙ දවසෙම ගෙදර ඉදන් වැඩ කරල ඩිලිවරි වලින්
එක එක මල මගුල් තෙලයි පිටිය පිරිව්ව කෑම ගොඩවල් කාල
බඩටත් අමාරුයි වගේ....

පුටුවෙම ඉදන් අත් කකුල් දිගැරල

"අනෙ අම්මෝ....හරිම සතීපයි!"

කියල කෑගහන ගමන් පොඩ්ඩක් හිරි ඇරගත්ත....

ඇත්තටම මන් එහෙම කෑගහනව අහන්න කවුරුත් නන් නෑ...ඒත්
උදේම පොඩ්ඩක් කෑගැහුවම හොඳ තෘප්තිමත් බවක් දැනෙන්නෙ
අප්පා...

වොශ් එකකුත් දාල ගැට පිටින්ම කොන්ඩෙ තව ටිකක් හොඳට
කරකවල කට්ටක් ගහගත්තෙ කොන්ඩෙ බෙල්ලෙ ගැවෙනකොට
මලවදේ නිසා...

මට තිබ්බෙ උරහිස හරියට විතර කොට ස්ටර්ට්ට් කොන්ඩයක්...

ඒක උඩට කරල ගැට ගැහුම්වත් රැස් විහිදෙනව වගේ හැමතැනම
කෑලි පනින නිසා කපපු මෝඩකම් කියල කල්පනා කරන ගමන්
මන් බාතෘම් එකෙන් එලියට ආව...

හපොයි දෙවියනේ...

මේ සතියම වැඩ නිසා රූම් එක දිහා ටිකක් හොඳට බැලුවෙ මන්
අදි...

සාමාන්‍යනයෙන් මන් අපිලිවෙල කෙනෙක්...මගෙ වර්කින් ස්පේස්
එකක් ඒ වගෙම තමා...ඒත් ඒක මට එව්වරම ප්රශ්නයක්
නෙමේ...ඔනෙ දේවල් කොහෙහරි තිබිල ඉතින් හම්බෙනවනෙ...

මන් වැඩ කරනකොට ඇත්තටම ඒක ඉවරවෙලා ඒක සක්සස්
වෙලා බිරේරක් එකක් ගන්නකන්ම මට අනිත් දේවල් වැඩක්
නෑ...කොටින්ම කෑම බීම ගැනත් මන් සලකන්නෙ අඩුවෙන්....

මේ සතියම මන් ගතකරේ එහෙම ජීවිතයක් ඉතින්ඒක එහෙම
වෙන්න ලොකුම හේතුවත් මන් හිතන්නෙ මන් තනියම ඉන්න
එක...මට මගෙ කාලෙ ගෙවාගන්න තියෙන හොඳම විදිය
වැඩවලට හිරවෙලා ඒ ලෝකෙ ඉන්න එක....ලෝකෙ වෙන
අනිත් දේවල් ගැන වොරි නොවී ඉන්න පුළුවන් ලේසිම විදියත්
ඒක...

ඉතින් මේ වෙනකොට මගෙ මේ බිසි සතියට මගෙ රූමි එක
දක්වන ප්රවතිචාරයක් විදියට ඒක දැන් මගෙ ඇඳල හෝඳල නැති
පිජාම වලිනුයි ඩිලිවරි ගෙනාපු කවර වලිනුයි....කාල එහෙමම
දාපු ප්ලේට්ස් ඉවර වෙච්ච එක එක කෑම පැකට්....පුස් කප්....බිල
ඔහේ එක එක තැන්වල දාපු කොෆි මග්....වාජින් කේබල්...ඔෆිස්
ඇඳන් ගිය කිට්...ඒ වගේම කිවන් ඒරියා එකේ තිබ්බෙම ටොප්
එක උඩ තියෙන කුනු ගොඩකිනුත් සැරසිලා තිබ්බ....

ඉන්න මන් පැහැදිලි කරන්නම් එතනට කුනුගොඩක් ගියෙ
කොහොමද කියල...ඇත්තටම මෙහෙමයි මන් ගාබේජ් අයින්
කරල තිබුනෙ නෑ...ඉතින් ඒ කෑන් එක පිරිල ඒකෙ තව එක
ඉන්ස්ටන්ට් නුඬිල්ස් කප් එකක්වත් දාන්න ඉඩ නැති නිසා මන්
කවුන්ටර් ටොප් එක අලුත්ම කුනු දාන ජ්ලේස් එක බවට පත්
කරලයි තිබ්බෙ

හයියෝ ඔව අස් කරන්න බෑ අනේ මට බඩගිනි...තව
ඉන්ස්ටන්ට්ට් නුඬිල්ස් පැකට් එකක් කබඩ එකෙන් හොයාගෙන
පෑන් එකක් හෙව්වෙ මේක හදාගන්න...මට තිබ්බෙ රයිස් කුකර්
එකයි තව මොනාහරි හදනවනම් එක පෑන් එකකුයි විතරයි...

නයිස්...ඒකත් මිසින්....

හරි එහෙනම්...නිලැයි...අද කන්න එලියට යන්නම වෙයි වගේ...

ඉතින් බැගී ටීශර්ට් එකකට ටීෂුවර් එකකුත් දාගෙන ෆෝන් එකයි
වොලට් එකයි දාගෙන මන් එලියට බැස්ස....

අයිගෝ එපාවෙනව අප්ප...සෙනග නැති එකම එක කැලේ
එකක්වත් ඇත්තෙම නැද්ද....

අන්තිමට කෑම කෙසේ වෙතත් පෙනුම නත් හෙන මලානික
විදියක් තිබ්බ ශෝප් එකක් ඇතුලට මත් රින්ගුවෙ ඒවගෙ එකකට
මොකෙක්වත් යන්නැති බව දන්න හින්දමයි....

බිරෙකක්ගස්ට ඕඩර් එකක් දීල කොඞි එකකුත් අරගෙන මත් ඒකෙ
කොනක වෙබලේ එකකින් ඉදගත්ත....

ඒ කැලේ එක ඩිම් වෙච්ච කහපාට ලයිට්ස්...පොඩි පොඩි ඉන්ඩෝ
ප්ලාන්ට්ස් එක්ක පරන ග්‍රෑම්ෆෝන් මියුසික් දාපු අමුතු වයිබ් එකක්
තිබ්බ තැනක්...මත් හිතන්නෙ ඒකෙ එලියෙන් තියෙන පරන
පෙනුම හින්ද ඒක ඇතුලට ගොඩක් අය එන්නෙ නෑ...මත්
ඇරුනම තව දෙන්නෙක් විතරක් ශෝප් එක ඇතුලෙ හිටිය එක
නම් ඇත්තටම මට ලොකු සතුටක් උනා...

කොඞි එකේ සුවද බල බල ඉදපු මත් එකපාරට ගැස්සුනේ මත්
එහාපැත්තෙන් මොකෙද්ද එකෙක් මගෙ උරහිසට තට්ටුවක් දාපු
හින්ද...

"ආ හලෝ ලමයා....මත් මෙතනින් ඉදගන්නවා..."

ඒ මනුස්සය පුටුවක් පස්සට කරල මන් ඉස්සරහින් ඉදගෙන මගෙ ඇස් ජෙනවද බලන්න වගේ මගෙ මුන ඉස්සරහින් අතත් එහෙට මෙහෙට ගෙනියනකන්ම මන් හිටියෙ ඇසුත් ලොකු කරන් ගල් වෙලා වගේ...

සුදු මටත් වඩා උස... කුරු කුරු කොන්ඩයක් තියෙන හිකනලෙක් මේ දැන් මන් ඉස්සරහ වේබල් දහයක් විතර තියෙන තැන මගෙ වේබල් එකේම අහන්නෙත් නැතුව ඉදගෙන තව කියෝනව....

මොකෙක්ද යකෝ මු....

තප්පර ගානක් යනකොට මට සිහි උනා...ඔව් මගෙ මතකෙ හරි නන් මේ මු....

සසිදු...සසිදු සෙහස්න වික්ර.මසිංහ ...

කොටින්ම කිව්වොත් මේ මිනිහට පිස්සු...ඉස්සර ස්කෝලෙ මගෙ ක්ලාස් එකේම ඉදපු මෝඩ මුසලයෙක් මු....පුලුවන් තරන් දගලන කියවන මන් කරන හැම වැඩේටම හොට දාන...ස්කෝලෙ හැම එක්ස්ටරා වැඩක්ම කරන...හැම සොසයිටිඑකටම රින්ගගෙන ඉන්න...මට අනුව ඒ දවස්වල මේ ලෝකෙ ඉන්න ලොකුම වදකාරයෙක්....

දැන්...අනේ දෙවියනේ ආයෙත් නන් මේකා එපා...මු මහ
වදයක්....

මගෙ ඉස්සරහ ඉන්න මලවදකාරය ගැන සේරම මතක්
වෙනකොට මු මගෙ...මම ඕඩර් කරපු මන් ජේ කරපු මගෙ
බිරෙොක්කස්ටි ප්ලේට් එක අරන් කනව....

මන් අත් දෙකෙන් නලලත් තෙරපගන්න ගමන්...ඇස් දෙකත්
වහන් ටේබල් එකේ ඔලුව ගහගත්තෙ ඇයි මට උදේ අර පෑන්
එක හොයාගෙන ගෙදර ඉන්න බැරි උනේ කියල හිතන ගමන්...

නිදහසේ කන්න ආවම මේ මනුස්සය මොන ලෝකෙ ඉදන්
මෙතෙන්ට රින්ගුවද කියල මට නන් තේරෙන්නෑ...

වේබල් එක උඩ තිබ්බ ෆෝන් එකත් අරන් උගට කන මගුලක් කා
ගන්න කියල උග ලගට අරන් තිබ්බ මගෙ කොඟි එකත්
උදුරගෙනම මත් එතනින් නැගිටල එන්න ආව ...

" හලෝ...ඒ මේ පොඩ්ඩක් ඉන්නවකො...මේ මාව මතකයි
නේ...නේ...නේ...මත් සයිදු..ඔයා නිලැයිනෙ...මට නත්
මතකයි..."

මත් එලියට එනවත් එක්කම මුත් මගෙ පිටිපස්සෙන් දුවගෙන
එලියට ආව...

දැන් මත් ඇවිදගෙන යනව මට පුලුවන් තරන් වේගෙන්...මු දුව
දුව...ඒ මදිවට කියව කියව මගෙ පස්සෙන් එනව...

"සොරි...මත් ඔයාව දන්නෙ නෑ..."

'ආ...ඒකට කමන්නෑ...දැන් දන්නවනෙ...මත් මෙහෙට ආවෙ
රියෙ...

ඔයා ඔබර් කරල තිබ්බ බිරෙකක්ගස්ටි එක නත් සුපිරි පට්ට
රහයි..."

හයිසෝ මේකා ඇයි මෙව්වර කියවන්නේ...මුට අඩුගානෙ අනේ
මන් බඩගින්නෙ කියලවත් හිතෙන්නැද්ද මන්ද...

කොහොමවෙතත් ඉස්සර ඉදන්ම සයිදුට හෙන අරුම පුදුම
හැකියාවක් තිබ්බ ඔහේ කියවන්න...

අනිත් කෙනාව අදුරනව උනත් නැතත්...ඒ මනුස්සයගෙ ජීවිතේ
දේවල් හොයන්නැතුව ඕපදුප හොයන්නැතුව...ඒ moment එකේ
ඉදගෙන ඔහේ කියවන්න...

ඇත්තෙන්ම ඒකට මන් කැමති...මොකද එයාට එයා කතා
කරන්නෙ මිනීමරුවෙක් එක්ක උනත් ඒක අදාල නෑ...ඔහේ
කියවනව....

එක අතකට මු නන් පිස්සෙක්...

ඒ අස්සෙ අපි ඇවිදගෙන යන අතරෙම ඉස්සරහට හම්බවෙච්චි
ආච්චි කෙනක්ගෙ අනේ තිබ්බ බඩු මල්ලක් වැටුනෙ ඡේමන්ටි
එකේ සෙනග ගොඩේ මයි...

ඒ දිහා බලල මන් එහාට වෙනකොට සසිදු ඒ ආච්චිගෙ බඩු ටික
අරන් දෙන්න ගත්ත...

එයා ඒ ආච්චිගෙ කම්මුලකුත් මිරිකල කට පුරාම හිනාවිගෙන"
ඔයා හෙන ලස්සන කෙල්ලෙක්නෙ අනේ!"

කියල එයාට කියන අතරෙ මම

ටැක්සි එකකට අත දාල නවත්තගෙන ඉක්මනටම ඒකට
නැගගත්තෙ ඩරඅයිවර් අන්කල්ටත් යමු කියාගෙන...

ගෙදර ඇවිත් එපාර්ට්මන්ට් එකේ හැටි ජේනකොට නන් ඔලුව
රිදෙනව වගේ...ඟිරිහජ් එක ඇරල ඟරෙ ෙශ්මිල්ක් බෝතලෙන් ටිකක්
කටට හලාගෙන කොන්ඩෙන් ආපහු ගැටගහන් මන් ලැස්ති උනේ
අපාට්මන්ට් එක අස් කරගන්න

නයිස්...මේ තියෙන්නෙ උදේ හොයපු පෑන් එක...

වර්කින් ටේබල් එක එහාපැත්තෙ බිම තිබිල මට පෑන් එක
හම්බුනේ තාමත් කලින් හදාගෙන කාල ඉවර නොකරපු පැස්ටා
එකකුත් එහෙමම ඒක ඇතුලෙ තියෙද්දි...

හවස් වෙනකොට සේරම ක්ලීන් කරල කුනු එකත් එලියට ගිහින්
දාල...වොශින් මැශින් දාපු රෙදිත් වේලෙන්න දාල මන් ඉවර
කරා...

ඒ උනාට දැන්නන් තව අඩියක් වත් තියන්න බෑ මහන්සි...අනේ මට බඩගිනී අයිගෝ....

සසිදු වදුරව මැවී මැවී ජේනකොට උගෙ හොම්බට දෙකක් උදේ ඇන්නෙ නැත්තෙ ඇයි කියල හිත හිත මත් හාල් ටිකක් හෝදල රයිස් කුකර් එකට දැමීමෙ මොනාත් එක්කද කන්නෙ කියල හිත හිත...

බිත්තරයක් ටිකක් සැරට හදාගෙන එහෙමම පෑන් එකට බත් ටිකක් දාගෙන හිටගෙනම කිවත් එකේ ඉදන් කාල දැමීම...

මේල්ස් වගයක් වෙක් කරල ඉවර කරල සින්දුවක් දාගෙන ඇදේ පෙරලුනේ අද දවස ඉවර කරන්න....

බිසි දවස් ගොඩකට පස්සෙ අයිස්ක්රීම් ම එකක් ගිල ගිල ඉදපු මත් උඩ ගියෙ මොකෙද්ද බුරුවෙක් ඩෝ බෙල් එක ඔබාගෙනම ඉන්න නිසා...

ඩිලිවරි මුකුත් එන්න විදියකුත් නෑ...මන් ඕඩර්ස් මුකුත් දැමීමේ
නෑනෙ...කියල හිත හිත ඩෝ එක ඇරියේ මොකාද බලන්න....

අයියෝ...මුට පිස්සුද...මේ සසිදු වදුර මක් කරනවද මෙහෙ....

ඇරපු පමාවෙන් ඉන්නෙ මොකාද කියල දැක දැකම ආපහු දොර
තල්ලු කරන්නයි ගියේ...

ඒ උනාට මු පෙලි එකක් වගෙ රින්නල රින්නල ගෙට රින්නගත්තෙ
මන් දත්මිටිකාගෙන දොර තල්ලු කරපු වේගෙට දොරත් එක්කම
ඇදිල යද්දි....

"මේ සසිදු....තමුසෙ යනව මගෙ ගෙදරින් එලියට...".

වැඩක් නෑ මු මගෙ ටේබල් එකට ගිහින් පුටුවට වෙලා
කැරකෙනව...

"සසිදු කන් ඇහෙනැද්ද ...?"

"ඕ කියන්න...."

"යනව මිනිහො එලියට.."

"පොඩ්ඩක් ඉන්න...තමුසෙ මෙහෙට ආවෙ
කොහොමද...කොහොමද මගෙ ගෙදර දන්නෙ..."

"ආ...මන් දන්නව අනේ..."

"මන් දැක්ක දවසක් ඔයා මේ බිල්ඩින් එකට එනව...මන් ඉතින්
බැලුව ඔයා කොහෙද ඉන්නෙ කියල..."

දන් තිස්දෙකම එලියෙ දාන් හිනාවෙවිලි කියවන මේ පිස්ස දිහා
මන් බලන් ඉදියෙ කියන්න දෙයක් නැතුව...

"නිලැසි බොන්න මුතුත් නැද්ද...!"

"නිලැසි ඔයා ඇයි අනේ මේ ට්‍රන්ස්පේස්ට් එක පාවිච්චි කරන්නෙ....?"

අයියෝ....අනේ කවුරුහරි මාව බේර්ගන්න කියනගමන් මන් මේසෙට ඔලුව ගහගත්තෙ මු මට එක වැඩක් වත් කරගන්න නොදී ගේ පුරාම ඇවිදිනකොට...

ලන්ච් බිරේරක් එකක් ගන්නව කියල මන් හෙඩ්සෙට් එක අයින් කරේ උපරිම සවුන්ඩ් දාල ජ්ලේ වෙන්න දාල තිබ්බ මියුසික් එක අයින් කරල...

අරුගෙ මලවදේ හින්ද වැඩ කරන්න බැරි නිසා මන් මියුසික් එකක් දාගෙනයි අන්තිමට වැඩ කරගත්තෙ...

උදේ හදල තිබුන සැන්ඩ්විච් බොක්ස් එකත් අතට අරන් මන් කිවත් එකෙන් ආවෙ සසිදු දැන්වත් ගිහින්ද බලන්න...

මොන පිස්සුද ෆෝන් එකෙන් මොනාද බලනව...

"මේ ඕයි...තමුසෙට ගෙයක් දොරක් නැද්ද...ගෙදර යනවකො..."

"පිස්සුද නිලැසි...දැන්ම යන්න බෑ...."

මුගෙ ආච්චිට....මොන මගුලක්ද මේ...

"ඒ මොකද දැන්ම යන්න බැරි....?"

"ඇයි මන් කිව්වෙ මන් මෙහෙට ලගදි ආවෙ කියල...ඉතින් මන් ගත්ත ගෙදර ඉලෙක්ට්‍රිමසිටි වල ජර ශ්‍රීතයක් වෙලා කම්පැනි එකෙන් ඇවිත් ඒව හදනව....එහෙ හෙන සද්දෙය...හවස් වෙලා යනව"

ගෝක්...නියමයි...

"ආ තමුසෙ කනවද...කනව
නියෙන්නෙ..."

නන් කනව...මේව විතරයි

මන් සැන්ඩ්විච් බොක්ස් එක උටත් දික් කරේ තනියම කන්න
බැරි හින්ද...

"ඒ සාවි මෙතනින් ඉදගන්නවකො "

කියන ගමන් මු බොක්ස් එකත් අරන් බිමින් ඉදගත්තෙ මටත්
එහාපැත්තට එන්න කියල බිමට තට්ටුවක් දාන ගමන්....

මොකෝ පුටු තියෙනව කියලැයි...

ඊට විනාඩි ගානකට පස්සෙ අපි දෙන්නම හිටියෙ බිත්තියට
හේත්තු වෙලා සැන්ඩ්විච්ස් කකා සසිදු මට ෆෝන් එකෙන්
පෙන්නන වීඩියෝ එකක් බල බල...

මේ මිනිහ ඒක බල බල මැරෙන්න හිනාවෙනව...ඒ අස්සෙ
කාගෙවත් විහිලු වලට හිනායන්නැති ඔව්ට ආසත් නැති මට
හිනායනව මු හිනාවෙන හැටි දැකල...

සසිදු ඇවිත් පෙරලියක් කරල ගියාට පස්සෙ ජර සන්ටේෂන්
කිහිපෙකටම හිර වෙලා අවසානෙ ඒ වැඩේ කෙලවරක් දැකපු ඒ
සතියෙ කෙලවර දවසක පොඩි මී ටයිම් එකක් ගත කරන්න කියල
වොග් එකක් දාන් කොඹි එකක් හදාගෙනම ඇදට ආවෙ

එලියෙ ජේන නගරෙ එහෙට මෙහෙට යන වාහන එලි දිහා
බලාගෙන

පාලයි...කවදාවත්ම නැතුව...

සසිදුගෙ කව කවේයි වට්ටම බෝ වෙන හිනාවයි මට හරියට
මතක් වෙන්න ගත්තෙ කොඟි එක නිවෙනකන් ඒකට පිබ පිබ
ඉන්න අතරෙමයි...

තනියෙමම මට හිනාවක් ගියෙ සසිදුගෙ මෝඩ කතා මතක් වෙලා

ඇත්තටම මන් එයාට ඉරිසියා කරා...එයාට තිබ්බෙ හරි ජීවය
පිරිව්ව ආත්මයක්....

හැමවෙලේම උද්යෝගෙන් කුතුහලෙන් සතුටෙන් දිලියෙන තද
කලු හීනි ඇස් දෙකක්...

කටපුරාම හිනාවෙන වටේ ඉන්න හැමෝටම හිනාව බෝ කරන්න
පුලුවන් මහ පිස්සු හිනාවක්...

ඇත්තටම සසිදු එනර්ජි එක පිරිවිව හැමවෙලේම පුපුරල යන
සතුව බෙදන බෝම්බයක් වගේ...

ඕන කෙනෙක්ගෙ දවසකට සතුව භිතෙන දෙයක් කරන්න...ඕනම
මලානික හිතකට ජීවයක් දෙන්න...

කොටින්ම කාගෙවත් පර්සනල් දෙයක් භාග්‍යන්තූව කාගෙවත්
හිතක් රිද්දන්තූව සතුව භාග්‍යපු භාග්‍යාගත්ත සතුව වට්ටම
බෙදන පිස්සු පර්සනැලිටි එකක් සසිදු...

ඒකට මට ඉරිසියයි...එයා ගෙවන ජීවිතේට මන්
ආසයි....හැමවෙලේම හිත රිද්දවගන්න කේන්ති ගන්න මාවම
විතරක් මන් වෙනුවෙන් වෙන් කරන් ඉන්න මට එයාගෙ ලෝකෙ
හරි අරුම පුදුමයි...හරි ආසයි...

දවස් ගෙවිල ගියෙ පුරුදු ලයිග් එක ඇතුලෙ වු ඩූ ලිස්ට් කම්ප්ලිට්
කර කර මන් දවස් ගෙවල දාද්දි...

ගෝටකට ටී එකක් දාගෙන ස්ලිපර්ස් දෙකකුත් දාන් ගෙදර බිම
මොප් කර කර ඉදපු මන් කර කර ඉදපු වැඩේ නැවැත්තුවෙ ඩෝ
බෙල් එක වැදිගෙනම තියෙනකොට...

ආයෙත්...සසිදුද...!

හිතේ එක කොනක් අනේ මරු...ආයෙත් ජොලි දවසක් කියලා
කෑගහනකොට පුරුදු තරහම ඔලුවට අරගෙන මන් දොර දඩස්
ගාල ඇරියෙ දත් තිස් දෙකම දාගෙන දොර ලග බූරුවෙක්
හිටගෙන ඉන්නව ජේද්දි...

ආයෙත්...සසිදුද...

හිතේ එක කොනක් අනේ මරු...ආයෙත් ජොලි දවසක් කියලා
කෑගහනකොට පුරුදු තරහම ඔලුවට අරගෙන මන් දොර දඩස්
ගාල ඇරියෙ දත් තිස් දෙකම දාගෙන දොර ලග බූරුවෙක්
හිටගෙන ඉන්නව ජේද්දි...

"අද මොකද...එදා ඉලෙක්ට්‍රිබසිටි නෙ...අද තමුසෙගෙ ගෙදර
වහලෙ කඩත් වැටුනද...?"

ඉනටත් අත් දෙක තියන් මොප් එකත් ඇගට හේත්තු කරන්ම මන්
දොර හරස් කරන් හිටගෙන ඇහුවෙ මු තාමත් හිනාවෙව් අත්
දෙකම පිටිපස්සට කරගෙන ඉන්නකොට...

"නෑ සාව්...මන් මේ මෙහෙටමයි ආවෙ"

"...කෝ පොඩ්ඩක් අයින් වෙන්න අයින් වෙන්න..."

එදා වගේම අදත් මු හිමිට ලිස්සල ගේ ඇතුලට තලගොය වගේ
රිත්ගගත්තෙ තාමත් අත් දෙක පිටිපස්සෙ තියෙද්දි...

"මේ සසිදු...මොනවද තමුසෙ හන්ගගෙන ඉන්නෙ...?"

"මොන කුණු ගොඩක්ද මගෙ ඒ ඇතුලට ගෙනියන්නෙ
තමුසෙ....?"

"හෝව් හෝව් කියන්නම් අනේ..."

"පොඩ්ඩක් එන්නකො..."

මන් ටිකක් ලගට ගිහින් පැත්තෙන් හිටගත්ත...

"නෑ නෑ ඉස්සරහට එනව...ඔයා ඉන්න ඕන මට කෙලින්
ඉස්සරහ...මන් ජේෂ්වස් උනේ එහෙම...."

"ජේෂ්වස්...ඒ පාර මොන නාඩගමක්ද මේ..."

හිතට සාධාරණ බයක් එද්දි මන් එහෙමම හිටියෙ මු මොන
විකාරයක් කරන්න ඉන්නවද කියල හිත හිත....

"හරි ඔයා ඔහොම ඉන්නකො එහෙනම්..."

එහෙම කියල මු මගෙ ඉස්සරහෙන් ඇවිත් හිටගෙන බඩත්
ඇකිලෙන්ත තඬි හුස්මකුත් අරන් මන් දිහා පිස්සෙක් වගෙ බලන්
ඉන්නව...

"මොකද...?"

"සාවි...ආ මේක ගන්නකො..."

එහෙම කියන ගමන් එයා මත් අතට දික් කර පුන්වි කහපාට
දම්පාට මල් තිබ්බ මල් පොකුරක්...

"මේ මොකද මේ....?"

කියන ගමන් මත් ඒක අතට ගත්තෙ දිලිසෙන ඇස් වලින් මත්
දිහා බලන් ඉන්න සසිදු දිහා බලන ගමන්....

"සාවි....මත්....මත් ආදරයි....!"

එහෙම කියල අනිත් අතත් එලියට අරගෙන ටිකක් ලොකු
පෙට්ටියක් මගෙ අතට දික් කරල මත් ඒක අල්ලගන්නකන් ඉදල

දත් තිස් දෙකම පෙන්නල හිනාවෙලා පුලුවන් තරන් වේගෙන් මු
දොරෙන් එලියට දිව්වෙ මන් තාම කට ඇරන් බලන් ඉද්දී...

"මොකා....මොනවද තමුසෙ කිව්වෙ....මෙහෙ එනව
ආපහු...තමුසෙට පිස්සු හැදිලද..."

"මෙහෙ එනව...ආපහු"

අර තඬි කලු ගලක් දාල වගෙ බර පෙට්ටියයි මල් පොකුරයි අතේ
තියන් කතා කරගන්න පුලුවන් උන තප්පරේම මන් පුලුවන් තරන්
හයිසෙන් කෑ ගැහුවෙ ලිංටි එක දිහාට පන දාගෙන දුවන සසිදු
කියන මීහරකට.....

තව කෑගහල වැඩක් නැති උනේ ඒ වෙනකොට උෟ ගිහින් ඉවර
නිසා...

මොකෙද්ද මේකා මොන මල විකාරයක්ද මේ...මුට යකෝ
කොහෙන් ආපු හයිසක්ද...ආයි අහුවෙයිනෙ...කන ගලවල අතට
දෙනව....ආදරෙයි කියන්න...මට...රටේ ලෝකෙ වෙන කෙල්ලො
නැතුවද...මේ පොලොස් කොට්ටෝරුවට මාව
පේන්නෙ....පුලුවන් තරන් බැන බැනම කවුන්ටර් ටොප් එකෙන්
අර පෙට්ටිය තිබ්බෙ ඒ මොකද්ද කියල බලන ගමන්.....

ඒක ඇරියම ඒකෙ තිබ්බෙ ඒකෙ තිබ්බෙ....

නයිස්....

තිබ්බෙ නෙමෙයි ඒකෙ ඇතුලෙ තිබ්බ කේජ් එකේ ඉදියෙ...බල
පැටියෙක්....

නයිස්...

ඔය කරේ මු....ගස් වදුර...

අර්රර්.....සයිද්ද....මන් තමුසෙව මරල කනව අයිසේන්.....

පොඩි පෝරිසාදයව කුඩුවෙන් එළියට ගත්තෙ දැනටම උගටත්
නිකන් සසිදුගෙ ලෙඩ බෝවෙලා වගේ දගලනකොට...අරුටත්
එක් විදියක ඉන්න බැනෙ....

බිමින් තිබ්බම ගේ පුරා ඇවිද ඇවිද මේ වදකාරයා හැම අස්සකම
ඊන්ගනව....

කිරි ටිකක් ප්ලේට් එකකට දාල

උගට බොන්න බිමින් තියල මත් වතුර වීදුරුවක් පුරෝගෙන ඒක
බිලා දැම්මෙ මොන මගුලක්ද මේ මට උනේ කියල හිත හිත....

ඊට පස්සෙ සැහෙන දවසකට මත් සසිදුව දැක්කෙ
නෑ...කොහොමත් දැක්ක තැන උගව මරන සිටුවේගන් එකක මාත්
හිටියේ...

ඒ මදිවට උග දීල ගියෙ නන් ආයි මට අමතක නොවෙන
තැග්ගක්...මේ බලු පෝරිසාදය මේ දවස් ටිකට මට නොදීපු
වදයක් නෑ...

මුව නිදාගන්න උෞ නිදියන තැනින් තිබ්බම උදේ වෙනකොට උෞ
මගෙ කොට්ටෙට ඔලුව තියාගෙන නිදියන්නෙ....

මන් මොනාහරි රහට කනවනන් කන්නම ඕන්නෑ...පැකට් එකක්
කඩන සද්දෙ ඇහුනත් ඇති.....කිසි ගානක් නැතුව බිම කෙල
වක්කර ගෙන මන් ඉස්සර ඉදන් බාවනා කරනව...

ඒ මදිවට මු හු කිය කිය සින්දු කියනව...ගේ පුරාම
ඇවිදිනව...කොහෙ ඉන්නවද ඡේන්නෙත් නෑ මට පැහෙනව...

ඇත්තම කිව්වොත් මේ බලු කුක්කා නිසා නිස්කලංකෙ ගෙව්ව්ව
මගෙ ජීවිතේ මහා විනාසකාරී ජීවිතයක් වෙලයි දැන් තියෙන්නෙ

මන් මේ දවස් ගානෙම හැමවෙලේම පාරෙ යනකොට හෙව්වෙ
සසිදුව...වෙන මොකකටවත් නෙමේ බලු පෝරිසාදයව ආපහු
උගෙ කරේ එල්ලල යවන්න...

ටික දවසකට පස්සෙ ගිරොවසරීස් ටිකක් අරගන්න එලියට ගිහින්
අපාවිමන්ටි බිල්ඩින් එකට ඇතුල්වෙන තැනට යද්දි ඩෝ එක
ඉස්සරහ ඉදපු කෙනා දැකල නම් මට මාර සතුටක් දැනුනෙ..

"සසිදු...!"

උටත් කතා කරගෙනම මන් එතනට ගියෙ ඉක්මනටම
ඇවිදගෙන...

ඔලුව උස්සල බලපු එයාගෙ ඇස් දෙක දිලිසෙන්න ගත්තෙ මන්
එයාට කතා කර කර එනව දැකල...

"සසිදු...අනේ අර බල්ලව මට එපා...ආපහු උඹ අරන් යන්න..."

එයා ලගට ඇවිත් මන් එහෙම කියද්දි ඒ ඇස් වල දිස්නෙ
නැතිවෙලා...ලාවට කදුලු පටලයක් බැඳුනෙ...

ඒ දිහා බලන් ඉදපු මගෙ හිතත් ගැස්සෙද්දී...

"සාවි....ඔයා මට කැමති නැද්ද...?"

එයාගෙ ඇස්වල කදුලු පිරෙනකොට බිදුනු කටහඩකින් මන් දිහා බලන් ඉදල...එතනින් ගියෙ...

මන් තාමත් එකම විදියට ගල්වෙලා ඉද්දී...

එපාර්ටිමන්ටි එකට ගිහින් ආපහු වැඩ කරන්න හැදුවත් කිසිම වැඩක් කරගන්න බැරි තරමට ඔලුව පැටලිලා වගේ තියෙද්දී මන් වොක්ලට් බාර් එකකුත් අරන් ඇදෙන් ඉදගත්ත...

ආයෙත්...ආයෙත්....එකම දේ වෙනව...ආයෙත් සසිදු නිසා අලුත්
ජරතශ්නයක් මගෙ ඔලුවට එකතුවෙලා...

කාලෙකට කලින් මන් හිතාගත්ත දේ ඇයි මන් අමතක
කරේ...අනිත් අය හින්දා මගෙ ලයිෆ් එක වෙනස් නොකරගෙන
ඉදපු මන් ඇයි මේ මනුස්සයට මට මෙව්වර ලන් වෙන්න
දුන්නෙ...

මන් ගැනම තරහක් වරදකාරී බවක් කේන්තියක් දැනෙද්දි...මන්ම
මගෙ කම්මලර්ට zone එක නැති කරගෙන කියල හිතෙද්දි...

සසිදු ආයෙත් මට මතක් කරල දුන්න ආදරේ කියන බැදීම ගැන
හිතන්නත් මන් බය වෙද්දි

ඇස් වලින් කදුලු වැල් බේරෙන්න ගත්ත මන් කකුල් දෙකත්
වකුටු කරගෙන ඇදේ කොනක ගුලි උනා...

බලු පැටියා මුලු මුනෙම කදුලු ලෙව කකා...මගෙ අත් අස්සට
රින්ග ගනිද්දි එයාව තුරුල් කරන් මන් නින්දට වැටුන....

එතනින් පස්සෙ සසිදු ආයින් මට ජේන්නවත් නොහිටියත් මගේ
ඇස් එයාව හොයපු වාරත් සැහෙන තිබ්බ...

බලපැටියට පපි කියල නමක් වැටුනෙ ඌට කතා කරන්න නමක්
නැතුව බිස්කට් පැකට් හොලවල කතා කරලම මට එපා වෙලා
ඉදපු නිසා...

කොහොමත් බල පැටව්ට කියන්නෙ පපිනෙ...ඊට වඩා නම්
දාන්න මන් දන්නෑ....

පපි නම් ඇත්තටම පිස්සෙක්...එයාගෙ දුබුරු පාට ඇස් බෝල
කරගෙන වලිගෙ ගැලවෙන්න තරත් වේගෙන් හොලව හොලව

මගෙ හැමවැඩකටම ඇගිලි ගගහ මන් පස්සෙන්ම වැටෙද්දි ඉතින්
එයාට ආදරේ නොහිතෙන්න හේතුවකුත් නෑ...

කාලෙකට පස්සෙ මගෙ මුලු රුමි එකම වටේ හිනාවෙව් කෑගගහ
දුව දුව මන් පපි එක්ක් සෙල්ලන් කරල හති දාගෙන ඇදට වැටුනෙ
පපියත් මගෙ එහාපැත්තෙන් පෙරලෙනකොට

දවස් ගෙවිල යද්දි වැඩ නිසා ඔලුව උස්සගන්නවත් වෙලාවක්
නොතිබිව්ව මන් ඔහේ මේසෙම නිදාගෙන මේසෙම නැගිටින එක
පුරුද්දක් කරගෙනම තිබිබ...

ඩිලිවරි වලින්ම කකා...ඔහේ ඉන්න අතරෙ ඇගපත රිදෙන්නයි
ඉන්න බැරිතරන් ඔලුව කැක්කුමකුයි හැදෙන්න ගත්තෙ කිසිම
වැඩක් කරගන්න බැරිවෙනකොට

පැරසිටමෝල් පෙත්තකුත් කටට දාගෙනම ඇදේ පෙරලුනේ
උදේ වෙද්දි අඩුවෙයි කියල උනත් උදේ නැගිටිනකොට උගුර
රිදෙන්නයි කරුම කැස්සකුයි හැදිල තිබිබෙ මට වැඩ මතක් වෙලා
තරු විසික් වෙනකොට...

කන්න පිරියක් නැතත් බෙහෙත් ගන්න යන්නත් මොනාහරි
කන්න ඕනෙ නිසා අමාරුවෙන් නැගිටල කිවත් එකට ගිහින් ෆිරි ජ්
එකේ දොර ඇරියම තිබ්බ දර්ශනේට මට දෙලො රත් උනා...

නයිස්..මේකෙ කන්න දෙයක් නෑනෙ....මේ දවස් ටිකේ කඩෙන්ම
කාල...ඔහෙ පිස්සෙක් වගේ ඉදලම මට ගෙදරට ඕනෙ බඩු ඉවරයි
කියල මතකයක් තිබ්බෙ නෑ...

පපියට කන්න උගෙ කෑමටිකත් දාල...මටම් මේව තමා දැන්
කන්න වෙන්නෙ කියල හිත හිත ආපහු වැනි වැනි ඇදට වැටුනෙ
මොකද කරන්නෙ කියල හිත හිත...

මට සෝගල් මිඩියා තිබුනෙ නෑ..යාලුවො නෑ...ඉතින් මේ
වෙලාවෙ මන් සෑහෙන අසරණ වෙලයි හිටියෙ...

ඒ අස්සෙ ඩෝ බෙල් එක වැදුනෙ මන් මොනාහරි ඩිලිවරි සර්විස්
එකකින් ගන්න පුලුවන්ද කියල බල බල ඉන්න අතරෙයි...

හිමිට ඇවිදගෙන ගිහින් දොර ඇරියම දොර ඉස්සරහ හිටගෙන
හිටියෙ සයිදු....

"ඇ..කැහැ....ඇයි...?"

කැස්සකුත් එක්කම ඇසුත් ඇරගන්න අමාරුවෙන් මත් ඇහුවේ
එයා මත් දිහා බයවෙලා බලද්දි...

පහින් දුවගෙන ඇවිත් මගෙ කකුල අස්සට වෙලා සසිදු දිහා බලන්
ඉන්නව....

"සාවි....ඇයි මේ....හොදින් නේද....?"

එහෙම කියල එයා මගෙ නලලට අත තියන්න හදද්දී එයාගෙන්
අයින් වෙලා දොර වැහුවේ කොච්චර අමාරුවක් තිබ්බත් මට
එයාගෙන් උදව් ගන්න හිතක් නොවෙද්දි...

එහෙමම ඇදට ගිහින් ඉද්දි ටික වෙලාවකින් බෙල් කරන සද්දයක්
නැතුවම දොර ඇරෙනව ඇහෙද්දි මත් බය උනේ මට ඩෝ එක
ලොක් කරන්න අමතක උන නිසා...

මන් එලියට එනකොට ගේරොසරි බෑග් එකකුත් අරන් ඇවිත් හිටියෙ
සසිදු...

එයා කිවත් එකට ගිහින් කතාවක් නැතුවම එලවලු සුද්ද කරන්න
ගත්තෙ මන් හිටගෙන ඔහේ බලන් ඉද්දි....

"යනවා..කැහි...මගෙ...මගෙ ගෙයින් එලියට යනව සසිදු....ම...මට
මුකුත් ඕන්නෑ...යනවා..."

මන් කෑගහන ඒව ඇහෙන්නෑ වගේ පපිවත් හුරතල් කර කර එයා
උයනව...

මගෙ ඇගම ඉන්න බැරි තරන් රිදෙනකොට ඔලුව ඇතුල
පැටලිව්ව නුල් බෝලයක් වගේ වෙලා තිබ්බ....

ආදරේ....සසිදු....අනේ මට බැදීම් එපා...මන් ආදරේට බයයි...

මිනිස්සු වෙනස් වෙනව....මිනිස්සු කියන දේවල්වලින් මට
නොසැහෙන්න රිදෙනව...

මන් ඔයාගෙ ලෝකෙට පුදුම තරන් ආසයි...ඔයා ලග තියෙන
සතුව පිරිව්ව වයිබ් එකට මන් පුදුම තරන් ආසයි...

ඒත් මාවම ලොක් කරන් ඉන්න මට ඒ සේරම කඩාගෙන ඔයා
ලගට එන්න බය හිතෙනව සසිදු....මට අඩන්න
උනොත්....විදවන්න උනොත්....සැනසීම නැති උනොත් කියල
බය හිතෙනව සසිදු....

ඔලුව අස්සෙ එක එක ඒව කරකෙද්දි එයා මගෙ ඉස්සරහින් සුප්
එකක් හදල තියද්දි මන් මේ ලෝකෙට ආව....

'යනවා...මට තමුසෙගෙ මුකුත් ම එපා...මට ජේන්න බෑ
තමුසෙව...මගෙ දෑහට නොපෙනී යනව මෙතනින්..."

මන් කැගහල එයාට බැන්නෙ එයා බය වෙලා මන් දිහා බලන්
ඉද්දි....

ටිකකින් එයා පපිවත් අර යන්න ගියෙ එයා තියල ගිය සුප් එකේ
පාවෙන ගම්මිරිස් කැලි දිහා මන් ඔහේ බලන් ඉද්දි...

ආයෙත්....මම...තනියම....!

විනාඩි ගානකට පස්සෙ හිතට ආපු දෙයක් එක්ක ඇදන් ඉදපු
පිජාම කලිසමටම ලොකු ටී එකක් දාගෙන මන් මට පුලුවන්
තරන් වේගෙන් අපාට්මන්ට් එකෙන් එලියට ඇවිදගත්තෙ ඇගට
දැනෙන හැම අමාරුවක්ම දාරාගෙන

සසිදුව හොයාගෙන හැමතැනම ඇස් කරකවද්දි පාක් එකේ
කෙලවරක පපිවත් වඩාගෙන එයා අහස දිහා බලන් ඉන්නව...

එතනට හිමිට ඇවිදගෙන ගියපු මන් එයාට කතා කරා...

සසිදු....

එයා ගැස්සිලා මන් දිහා බලල ටිකකිමි ඇස් වලින් ඇයි කියල
අහද්දි මන් දනින් දෙකට අත් දෙක කියල නැමිල මහන්සි ඇරිය...

සසිදු..මේ...ආ පොඩ්ඩක් ඉන්න...

බිම වටේම ඇස් කරකවල...පාර්කින් එකේ අයිනෙ වැවිල තිබ්බ
කැලැප්පුරු ගාලෙන් කහ පාට පුන්චි මලක් කඩාගත්ත මන් එයා
දිහාට ඒ මල දැනින්ම අල්ලන් දික් කරේ එයා පුදුමෙන් මන් දිහා
බලද්දි...

"සසිදු....මන්....මන් ආදරෙයි.....!"

කියන පමාවෙන්ම මාව ඒ තුරුලට ඇදගත්තෙ පපි අපි
දෙන්නගෙම මුනෙ කෙල නාවද්දි

හීන හිත දවනා...

මගේ ලග ආදරේ සොයනා...

එදා උන් ඇද තුබු කියනා...

හිතවත්තී....

නිමි.